

Fáy Ferenc-féle

*Ha ittend jobbra, ottand balra méc el,
az akáclombos-rőt ösvény alatt,
eléd tűnik léted reménye: Pécel,
hol rozmaringok felsikonganak.*

*Megállsz. Fejed vakarod zord határaán:
itt bozsgott egykor sár gyermekkorod,
hol ősz apád kilenc-lovas határán
poroszkált estelente. Felkorog*

*a gyomrod. Anyád főköttösen ült a
tornác tövében, zsindelet pöszmötölt,
míg bátyád, nénéd terítékén hült a
krumplirakás s a borjúpörtökölt.*

*Éhes vagy. Kopogsz. Kitárják az ajtót.
Nyakadborul család és felzokog.
Megérkeztél. Gyomrod Pécelre hajtott
s a hagymásrost könnyezve szagolod.*

1980. június 10.